

Buletyn Rektoratu

V NIEDZIELA ZWYKŁA, 8 LUTEGO 2015 r. NR 6 (176)

**Kościół p.w. Wniebowzięcia
Najświętszej Maryi Panny Zwycięskiej**

20-004 Lublin, Narutowicza 6
tel./fax +48 81 7437019
<http://www.pobrygidkowski.pl>

IV rocznica śmierci Arcybiskupa Józefa Życińskiego

Metropolita Lubelski zmarł nagle 10 lutego w Rzymie, gdzie uczestniczył w pracach sesji plenarnej Kongregacji ds. Wychowania Katolickiego. Miał 62 lata. Był jednym z najbardziej świątłych hierarchów Kościoła w Polsce.

ŚWIATOWY DZIEŃ CHOREGO

Światowy Dzień Chorego ustanowił Jan Paweł II w liście do przewodniczącego Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia z 13 maja 1992 r. Papież wyznaczył też od razu na obchody tego Dnia 11 lutego, gdy Kościół powszechny wspomina pierwsze objawienie Maryi w Lourdes.

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO NA ŚWIATOWY DZIEŃ CHOREGO

Sapientia cordis

„Niewidomemu byłem oczami,
chromemu służyłem za nogi”. (Hi 29,15)

Drodzy bracia i siostry,
z okazji XXIII Światowego Dnia Chorego, ustanowionego przez św. Jana Pawła II, zwracam się do Was wszystkich, którzy nosicie ciężar choroby i na wiele sposobów jesteście złączeni z cierpiącym ciałem Chrystusa; jak również do Was, pracowników i wolontariuszy zaangażowanych w służbie zdrowia. Temat w tym roku zaprasza nas do medytacji słów z Księgi Hioba: “Niewidomemu byłem oczami, chromemu służyłem za nogi” (29,15). Chciałbym ją podjąć w perspektywie mądrości serca (*sapientia cordis*).

1. Mądrość ta nie jest znajomością teoretyczną, abstrakcyjną, wynikiem rozumowania. Raczej jest ona, jak określa ją św. Jakub w swoim Liście, “czysta, dalej, skłonna do zgody, ustepliwa, posłuszna, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, wolna od względów ludzkich i obłudy” (3,17). Z tego też powodu jest ona *postawą wlaną przez Ducha Świętego* w umysły i serca tych, którzy potrafią otworzyć się na cierpienia braci i dostrzec w nich obraz Boga. Uczynmy zatem naszym zawołanie Psalmu: “Naucz nas liczyć dni nasze / abyśmy osiągnęli mądrość serca” (Ps 90,12). W tej mądrości serca (*sapientia cordis*, która jest darem Boga, możemy zebrać owoce Światowego Dnia Chorego.

ciąg dalszy na str. 4.

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek, 09.02.

7.00

7.30 Anna (2 r)

11.00 +Stanisław Libera (15 r)

18.00 +Władysława Lisek, Jan Buczyński, Władysław Lisek, +Władysława Buczyńska, Zdzisław Pawelec

Wtorek, 10.02., św. Scholastyki

7.00

7.30 W intencji ofiarodawców

11.00 +Jacek (12 r)

18.00 +Marian (2 r)

18.00 Za ofiary katastrofy Smoleńskiej i pomordowanych w Katyniu

Środa, 11.02., NMP z Lourdes

7.00

7.30

11.00 Tekla (23 r) i jej męża Michała i zmarłych z rodziny

18.00 +Maria, Józef

Czwartek, 12.02.

7.00

7.30. Maria (26 r), Władysław, Władysława, Danuta, Jerzy, Marek Tadeusz, Marian, Helena

8.00 **ZBIOROWA DO ŚW. JUDY**

11.00 +Bożena

18.00 +Jadwiga i Zygmunt Kurant

Piątek, 13.02.

7.00

7.30 Przebłagalna za ginących w katastrofach, nieprzygotowanych na śmierć

11.00 **ZBIOROWA DO ŚW. BRYGIDY**

18.00 +Leszek Fink (18 r)

Sobota, 14.02., św. Cyryla i Metodego

7.00

7.30

11.00 +Antonina Gruszczyńska (30 r), Jan

18.00 +Stanisław (15 r)

VI NIEDZIELA ZWYKŁA, 15.02.

7.00

8.00 Dziękczynno-błagalna z racji 50 rocznicy ślubu Grażyny i Józefa

9.30 + Franciszek (17 r), Marianna, Janina, Jan, zmarli z rodziny Bobików

11.00 +Krzysztof Maciąg (4 r)

12.00 +Irma, Stanisław, zmarli z rodziny

13.15 +Jacek Onyszko, Jan Onyszko

16.00 +Władysław Kapitan (8 r)

18.00 + Do Najświętszej Rodziny z Nazaretu o życie wieczne dla Marii, Leopolda, Zygmunta i zmarłych z rodziny Sulowskich

SŁOWO NA NIEDZIELĘ

Wszyscy Go szukają...?

Czy naprawdę wszyscy, i jacy wszyscy? Rzeczywiście, świat, jaki opisuje ewangelista Marek, świat żydowski, oczekiwał Mesjasza, inaczej szukali Mesjasza. Nie tylko Ci, którzy byli chorzy i opętani, czy jeszcze wcześniej ci, których reprezentował umęczony życiem prorok Hiob. Możemy powiedzieć, że wszyscy. Interesujące, że na szczycie hierarchii wartości, ludzkich dążeń tamtego świata stało to poszukiwanie, o którym dziś w ewangelii mówią Szymon z towarzyszami: *Wszyscy Cię szukają*”.

I drugie, co jest interesujące: oto spośród tych wszystkich szukających, odnajdują Go wybrani; Jakub, Jan, Szymon, Andrzej, teściowa Szymona, Autor dzisiejszego listu do Koryntian – Paweł, i wiele innych imion znanych z kart ewangelii i nie tylko, wiele, ale nie wszyscy...

No właśnie – nie wszyscy. To daje do myślenia, że ludzkie poszukiwania są różne. Tak wczoraj, jak i dziś. A dziś? Czy wszyscy Go szukają? Jezusa?

Jeślibym odpowiedział, że nie, byłbym widzącym w czarnych kolorach, gdybym powiedział, że wszyscy Go szukają, byłbym niepoprawnym optymistą. Jak jest istotnie? Dzisiejsza ewangelia, te kluczowe słowa: „*wszyscy Cię szukają*” skłaniają nas do refleksji głębszej, aniżeli ogólnikowe sformułowania. I to refleksji, powiedziałbym, osobistej. Eucharystia, na którą przychodzimy, ma być dla nas inspiracją do zamyślenia, właśnie do poszukiwania. Jesteśmy częścią świata, który dziś niekoniecznie pośród swych poszukiwań stawia na pierwszym miejscu Jezusa. To różni nasz świat od tego opisanego przez ewangelistę Marka. Widzimy to, dostrzegając różne ludzkie dążenia, często szlachetne i potrzebne do życia, ale brak im duchowej mocy, odniesienia do Boga. Nie wspomnę już o tych ludzkich poszukiwaniach, które nie mają nic wspólnego ze służbą ludzkiemu życiu...

My mamy swój wkład w tych ludzkich poszukiwaniach przez to, że jesteśmy częścią świata. Warto więc nade wszystko przyjrzeć się własnym poszukiwaniom, swoich najbliższych: czy mieścimy się w tych słowach z dzisiejszej ewangelii: „*wszyscy Cię szukają*”.

(xj)

Msze święte w intencji naszych bliskich zmarłych bądź w intencji osób żyjących (z okazji imienin, urodzin, rocznic zawarcia związku małżeńskiego) można zamawiać w zakrystii przed lub po każdej mszy świętej.

ŚWIATOWY DZIEŃ CHOREGO

w Kościele Pobrygidzkowskim

Główne uroczystości związane z XXIII Światowym Dniem Chorego odbędą się w Archikatedrze Lubelskiej: o 14.00 Liturgia Godzin, Konferencja duchowa, adoracja najśc. Sakramentu, Koronka do Miłosierdzia Bożego; o 15.00 uroczysta Eucharystia pod przewodnictwem Metropolity Lubelskiego. Natomiast w naszym kościele Msza św. z udzieleniem sakramentu namaszczenia chorych będzie odprawiona 11 lutego (środa) o godz. 11.00 i 18.00. Serdecznie zapraszamy.

12 LUTEGO - TŁUSTY CZWARTEK

W tym tygodniu, zgodnie z tradycją, czwartek jest zwany „tłustym”. Tego dnia chętnie sięgamy po pączki lub faworki. Radość i „słodkość” tego dnia przypomina, że następny tydzień to już Wielki Post. Rozpoczyna go Środa Popielcowa, dzień postu ścisłego, tj. łącznie jakościowego i ilościowego. W tym roku wypada 18 lutego.

NABOŻEŃSTWA

Ku czci ŚW. JUDY TADEUSZA

Patrona od spraw trudnych i beznadziejnych

Msza św. w intencjach
składanych przez wiernych,
czwartek, godz. 8.00

Ku czci ŚW. BRYGIDY

Patronki Kościoła Pobrygidzkowskiego

Msza św. w intencjach składanych przez wiernych
piątek, godz. 11.00

PODZIĘKOWANIA

**Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie
wsparcie duchowe i materialne
dla naszej świątyni!**

**W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną
Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.**

Najbliższa we wtorek o 7.30

**W modlitwie pamiętamy także o wszystkich
zmarłych z naszej wspólnoty**

Święci Cyryl i Metody - Patroni Europy

Ci dwaj bracia narodowości greckiej, urodzeni w IX w. w Tesalonice i wykształceni w szkole patriarchatu w Konstantynopolu, poświęcili się głoszeniu Ewangelii w Państwie Wielkomorawskim nad środkowym Dunajem.

Cyryl i Metody prowadzili swoją misyjną posługę w jedności zarówno z Kościołem Konstantynopola, jak i ze Stolicą Następcy Piotra, dając w ten sposób świadectwo jedności Kościoła, który w tamtej epoce nie był jeszcze rozdarty przez podział na część wschodnią i zachodnią.

Wstawiennictwu tych dwóch świętych chciałbym powierzyć dążenie do pełnej jedności wszystkich wierzących w Chrystusa [...].

Wspomnienie świętych Cyryla i Metodego jest też dla mnie sposobnością, by przypomnieć chrześcijanom i wszystkim ludziom dobrej woli na naszym kontynencie o tym, co możemy określić jako «wyzwanie europejskie», to znaczy o potrzebie budowania Europy głęboko świadomej swojej przeszłości, gorliwie zabiegającej o realizację praw człowieka, solidarnej z narodami innych kontynentów w dążeniu do pokoju i rozwoju na skalę światową.

[...] wspominać dziś tych dwóch znakomitych apostołów Europy znaczy podjąć na nowo wysiłek ewangelizacji kontynentu, aby na historycznym przełomie tysiącleci mógł on zaczerpnąć nowe żywotne soki ze swych chrześcijańskich korzeni, z pożytkiem dla wszystkich europejskich narodów, dla ich kultury i pokojowego współistnienia.

bl. Jan Paweł II, 15 lutego 1998r.

Św. Walenty biskup i męczennik z III w.

W średniowieczu kult św. Walentego znany był w całej Europie. Na terenie niemieckim Święty był wzywany jako orędownik podczas ciężkich chorób, zwłaszcza nerwowych i epilepsji. Na Zachodzie, zwłaszcza w Anglii i Stanach Zjednoczonych, czczono św. Walentego jako patrona zakochanych. W związku z tym dzień 14 lutego stał się okazją do obdarowywania się drobnymi upominkami.

Relikwie św. Walentego znajdują się w dwóch kościołach Lublina: Nawrócenia św. Pawła przy ul. Bernardyńskiej i św. Mikołaja na Czwartku.

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO NA ŚWIATOWY DZIEŃ CHOREGO

dokończenie ze str. 1

2. *Mądrością serca jest służba bliźniemu.* W mowie Hioba, która zawiera słowa “Niewidomemu byłem oczami, chromemu służyłem za nogi” jest podkreślony wymiar służby potrzebującym ze strony tego prawego człowieka, który cieszy się autorytetem i zajmuje szczególne miejsce wśród starszych miasta. Jego postawa moralna przejawia się w służbie ubogiemu, który prosi o pomoc, a także w trosce o sierotę i wdowę (por. *Hi 29, 12-13*). Jakże wielu chrześcijan także dziś świadczy, nie słowami, ale swoim życiem, zakorzenionym w szczerej wierze, że są “oczami niewidomego” i “stopami chromego”! Osoby, będące blisko chorych, którzy potrzebują stałej opieki, pomocy w umyciu się, ubraniu czy spożywaniu posiłków. Ta posługa, szczególnie gdy jest rozciągnięta w czasie, może stać się męcząca i ciężka. Jest stosunkowo łatwo służyć przez kilka dni, ale trudno pielęgnować osobę przez wiele miesięcy lub nawet lat, także wówczas, gdy nie jest ona już w stanie wyrazić swojej wdzięczności. Tymczasem, jakże to wielka droga uświęcenia! W tych chwilach, wnosząc również wyjątkowy wkład w misję Kościoła, można liczyć w sposób szczególny na bliskość Pana.

3. *Mądrość serca to trwanie przy bliźnim.* Czas spędzony obok chorego jest czasem świętym. To uwielbienie Boga, który kształtuje nas na obraz swego Syna, który “nie przyszedł, aby Mu służono, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu” (*Mt 20, 28*). Jezus sam powiedział: “Ja jestem pośród was jako ten, który służy” (*Łk 22, 27*). Prośmy z żywą wiarą Ducha Świętego, aby dał nam łaskę zrozumienia wartości towarzyszenia, często w sposób cichy, tym naszym siostram i braciom, którzy, dzięki naszej bliskości i naszej życzliwości, poczują się bardziej kochani i umocnieni. Jakież wielkie kłamstwo kryje się natomiast w niektórych wyrażeniach, które kładą nacisk na tzw. “jakość życia”, przekonując do uwierzenia, że życie poważnie dotknięte chorobą nie jest warte dalszej egzystencji!

4. *Mądrość serca to wyjście poza siebie ku bliźniemu.* Świat, w którym żyjemy zapomina niekiedy o szczególnej wartości, jaką ma czas spędzony przy łóżku chorego, gdyż jest się pochłoniętym przez pośpiech, nawał obowiązków, rzeczy do wykonania i w ten sposób łatwo zapomina się o wartości bezinteresownej opieki nad bliźnim. U źródeł takiej postawy jest często letnia wiara, która zapomniała o słowach Pana: “Wszystko to Mnieście uczynili” (*Mt 25, 40*). Dlatego chciałbym przypomnieć raz jeszcze, “absolutny priorytet, jakim jest wyjście poza siebie ku bratu”, jako jedno z dwóch głównych przykazań stanowiących fundament wszelkich norm moralnych i jako najjaśniejszy znak przy dokonywaniu rozeznania na drodze duchowego rozwoju, w odpowiedzi na absolutnie bezinteresowny dar Boga. (Adhortacja

Apostolska, *Evangelii gaudium*, 179). Z samej natury misyjnej Kościoła wypływa “czynna miłość wobec bliźniego, współczucie, które rozumie, towarzyszy i promuje” (tamże).

5. *Mądrość serca oznacza być solidarnym z bliźnim bez osądzania go.* Miłość potrzebuje czasu. Czasu, aby leczyć chorych i czasu na ich odwiedzanie. Czasu, aby zatrzymać się przy nich, jak przyjaciele Hioba: “Siedzieli z nim na ziemi siedem dni i siedem nocy, nikt nie wyrzekł słowa, bo widzieli ogrom jego bólu” (*Hi 2, 13*). Przyjaciele Hioba jednakże ukrywali w sobie negatywny osąd o nim: myśleli, że jego nieszczęście było karą Bożą za popełnioną winę. Natomiast prawdziwa miłość jest dzieleniem się bez osądzania, bez usiłowania nawracania drugiego; jest wolna od fałszywej pokory, która w gruncie rzeczy szuka uznania i chełpi się z dokonanego czynu. Doświadczenie Hioba znajduje swoją autentyczną odpowiedź tylko w Krzyżu Jezusa, najwyższym akcie solidarności Boga z nami, zupełnie darmowym, bezgranicznie miłosiernym. I ta właśnie odpowiedź miłości na dramat ludzkiego cierpienia, zwłaszcza cierpienia niezawinionego, pozostaje na zawsze wpisana w ciało Chrystusa zmartwychwstałego, w te Jego chwalebne rany, które są zgorzeniem dla wiary, ale są również sprawdzianem wiary (por. *Homilia podczas Kanonizacji Jana XXIII i Jana Pawła II, 27 kwietnia 2014 r.*). Nawet wówczas, gdy choroba, samotność i niepełnosprawność przeważają w naszym życiu, będącym darem dla innych, doświadczenie bólu może stać się uprzywilejowanym czasem łaski i źródłem do uzyskania i umocnienia mądrości serca. W ten sposób staje się zrozumiałe, dlaczego Hiob u kresu swego doświadczenia, zwracając się do Boga, mógł stwierdzić: “Dotąd Cię znałem ze słyszenia, obecnie ujrzałem Cię wzrokiem” (*Hi 42, 5*). Również osoby zanurzone w tajemnicy cierpienia i bólu, przyjętego jednak z wiarą, mogą stać się żywymi świadkami tej wiary, która pozwala współistnieć z samym cierpieniem, pomimo że ludzka inteligencja nie jest w stanie do końca go zrozumieć.

6. Macierzyńskiej opiece Maryi, która przyjęła w swoim łonie i zrodziła Mądrość wcieloną, Jezusa Chrystusa, naszego Pana, powierzam tegoroczny Światowy Dzień Chorego. O Maryjo, Stolico Mądrości, jako nasza Matka wstawiaj się za wszystkimi chorymi i za tymi, którzy się nimi opiekują. Spraw, abyśmy w służbie cierpiącemu człowiekowi i przez samo doświadczenie cierpienia, mogli przyjąć i rozwijać w sobie prawdziwą mądrość serca.

Z tym błaganiem w intencji Was wszystkich łączę moje Apostolskie Błogosławieństwo.

FRANCISZEK

Watykan, 3 grudnia 2014 roku

Wydawca:

Powizytkowski Ośrodek Kultury i Kościół Rektoralny
p.w. Wniebowzięcia N.M.P Zwycięskiej w Lublinie

